

περὶ τὴν Τροίαν ἀντιταξαμένων ἑκατέρους δι’ ἐνὸς ἀκρασίαν ταῖς δεινοτάταις περιπεσεῖν συμφοραῖς, τοὺς μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, τοὺς δὲ κατὰ τὸν ἀνάπλουν, καὶ μόνης <ταύτης> τῆς ἀδικίας τὸν θεὸν δεκετή καὶ χιλιετή τάξαι τὴν τιμωρίαν, χρησμῳδήσαντα τὴν τε τῆς Τροίας ἄλωσιν καὶ 5 τὴν τῶν παρθένων ἀποστολὴν παρὰ τῶν Λοκρῶν εἰς τὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος ἱερόν. παρεκάλει δὲ τοὺς νεανίσκους καὶ πρὸς τὴν παιδείαν, ἐνθυμεῖσθαι κελεύωγ ώς ἄτοπον ἢν εἴη πάντων μὲν σπουδαιότατον κρίνειν τὴν διάνοιαν καὶ ταύτῃ βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἄλλων, εἰς δὲ 10 τὴν ἀσκησιν τὴν ταύτης μηδένα χρόνον μηδὲ πόνον ἀνηλωκέναι, καὶ ταῦτα τῆς μὲν τῶν σωμάτων ἐπιμελείας τοῖς φαύλοις τῶν φίλων ὁμοιουμένης καὶ ταχέως ἀπολειπούσης, τῆς δὲ παιδείας καθάπερ οἱ καλοὶ κάγαθοὶ τῶν ἀνδρῶν μέχρι θανάτου παραμενούσης, ἐνίοις δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευ- 15
 43 τὴν ἀθάνατον δόξαν περιποιούσης. καὶ τοιαῦθ’ ἔτερα, τὰ μὲν ἔξ ίστοριῶν, τὰ δὲ καὶ ἀπὸ δογμάτων, κατεσκεύασε, τὴν παιδείαν ἐπιδεικνύων κοινὴν οὖσαν εὐφυΐαν τῶν ἐν ἔκαστῳ τῷ γένει πεπρωτευκότων· τὰ γὰρ ἐκείνων εύρήματα ταῦτα τοῖς ἄλλοις γεγονέναι παιδείαν. οὕτω δ’ ἔστι 20 τῇ φύσει σπουδαῖον τοῦτο, ὥστε τῶν μὲν ἄλλων τῶν ἐπαινουμένων τὰ μὲν οὐχ οἶόν τε εἶναι παρ’ ἔτέρου μεταλαβεῖν, οἷον τὴν ῥώμην, τὸ κάλλος, τὴν ὕγείαν, τὴν ἀνδρείαν, τὰ δὲ τὸν προέμενον οὐκ ἔχειν αὐτόν, οἷον τὸν πλοῦτον, τὰς ἀρχάς, ἔτερα πολλὰ τῶν παραλειπομένων, 25 τὴν δὲ δυνατὸν εἶναι καὶ παρ’ ἔτέρου μεταλαβεῖν καὶ τὸν
 44 δόντα μηδὲν ἥττον αὐτὸν ᔁχειν. παραπλησίως δὲ τὰ μὲν οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι κτήσασθαι, παιδευθῆναι δὲ ἐνδέχεσθαι κατὰ τὴν ἴδιαν προαιρεσιν, εἴθ’ οὕτως προσ-